

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט שי שמואל

תובע

ע"י ב"כ עוה"ד שרון אביב שוחט

נגד

נתבעת

ע"י ב"כ עוה"ד רענן פלץ

פסק דין

בתובענה שלפניי עתר התובע למתן פסק דין הצהרתי במסגרתו ייקבע כי הוא זכאי למחצית דירת המגורים ברחוב [REDACTED] הרשומה ע"ש הנתבעת בחברה המשכנת דירה מס' [REDACTED] בבית מס' [REDACTED] דירה שנרכשה על ידי שני הצדדים דאז ולאחר התרת נישואיהם בשנת 2004 נרכשה על ידי הנתבעת בהתאם להסכם הנ"ל; הצדדים שבו להתגורר יחדיו בדירה הנ"ל עד לשנת 2019.

הרקע וטענות הצדדים:

1. הצדדים, בני זוג לשעבר אשר נישאו בנישואים אזרחיים בשנת 1994, התירו נישואיהם בשנת 2004, וחזרו לחיות ביחד בשנת 2006 עד לשנת 2019.
2. בין הצדדים מחלוקת בנוגע לטיב יחסיהם עת שבו לחיות יחד, בעוד התובע טוען כי הצדדים חיו כידועים בציבור הנתבעת טוענת כי הצדדים כלל לא היו ידועים בציבור. בנוסף טוענת הנתבעת כי התובע עזב את בית הצדדים ביום 08/2019 בעוד התובע טוען כי עזב את בית הצדדים ביום 10/2019. בנוסף, בין הצדדים מחלוקת ביחס לדירה שנרכשה על ידי שני הצדדים בשנת 1997, לאחר שהתירו נישואיהם ובהתאם להסכם גירושין, נרכשה על ידי האישה. בתביעה המונחת בפני כיום, טוען התובע כי מחצית מזכויות הדירה שייכות לו מאחר והצדדים שבו לחיות יחדיו והסכם הגירושין לא קיים.
3. הצדדים נישאו ביום 1994. יחסיהם התערערו והם הגיעו למסקנה כי חפצים להתיר נישואיהם, ביום 2004 אושר הסכם גירושין בין הצדדים והם התירו נישואיהם בשנת 2004. לאחר מכן ומשנת 2006 שבו הצדדים להתגורר יחדיו עד שנת 2019, בפרק הזמן משחזרו הצדדים לחיות יחדיו נולד בנם השני בשנת 2008.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

- 1 4. בשנת 1997, רכשו הצדדים בית משותף נשוא המחלוקת, אשר נרכש על ידי האישה בהתאם
2 להסכם גירושין בין השניים, בו התגוררו הצדדים גם לאחר שחזרו לחיות יחד.
- 3
- 4 5. ביום 30.06.2021 הוגשה תובענה זו, במסגרתה עותר התובע למחצית זכויות בדירה הנ"ל בין
5 היתר בטענה כי הסכם הגירושין לא קיים. לטענתו מתוקף היות הצדדים ידועים בציבור
6 בתקופה ששבו לחיות יחד שהרי הלכת השיתוף חלה עליהם אשר הנגזרת הראייתית שלה היא
7 חזקת השיתוף, וכי יש להחיל על דירת הצדדים את הלכת השיתוף הספציפי. התובע טוען כי
8 הנכס הנו תוצר של מאמץ משותף ומוסיף וטוען כי נשא בעלויות שיפוץ הבית וכיוצ"ב.
- 9
- 10 6. הנתבעת הגישה כתב הגנתה ביום 19.09.2021, במסגרתו טענה כי דין התביעה להימחק על
11 הסף, הכחישה את מרבית טענות התובע, תוך שמציינת כי היא זו ששילמה את כל הון הדירה
12 ואת החזר הלוואות משכנתא, כי היא זו שנשאה בכל תשלומי שיפוץ הבית ולקחה הלוואות
13 לשם כך, עוד טענה כי אין לראות בנכס משותף, שניתן לפרקו, מאחר ואינו משותף אלא
14 בבעלותה בלבד. הנתבעת טענה כי כלל אין לראות בצדדים כידועים בציבור.
- 15
- 16 7. ביום 24.03.2022 קבעתי כי טענת ההתיישנות תתברר במסגרת ניהול דיון הוכחות במסגרתו
17 יוצגו ראיות גם לעניין זה. בדיון מיום 03.11.2022 נערך ניסיון להביא הצדדים לפשרה, ניסיון
18 אשר לא צלח, ובהחלטה שנתנה בו ביום הורתי לתובע לתקן את כתב התביעה.
- 19
- 20 8. ביום 28.11.2022 הוגש כתב תביעה מתוקן, וביום 08.01.2023 הוגש כתב הגנה מתוקן.
- 21
- 22 9. בין הצדדים נתגלע קרע והם הפרידו פיזית מגוריהם בשנת 2019, עת עזב התובע את דירת
23 הצדדים.
- 24
- 25 10. לטענת התובע הצדדים התגוררו יחד תחת קורת גג אחת עת שבו לנהל מערכת זוגית בשנת
26 2006, ניהלו חיי משפחה, ניהלו משק בית משותף משך כ-14 שנה, הרחיבו את המשפחה בפרק
27 זמן זה וכן הרחיבו את הנכס.
- 28 הדירה נרכשה במשכנתא משותפת, דירה בה התגוררו התובע והנתבעת, בכל שתואר עד עתה
29 די כדי להוכיח היותם ידועים בציבור.
- 30 הצדדים התגוררו תחת אותה קורת גג, ניהלו מערכת יחסים זוגית, שנמשכה שנים רבות,
31 במסגרתה טוען כי שימש כמפרנס יחיד והנתבעת לרוב שימשה כעקרת בית והייתה אמונה על
32 גידול הקטינים.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

1 התובע טוען כי הצדדים היו בני זוג ידועים בציבור שקיימו חיי משפחה כבעל ואשה, על אף
2 שלא ניהלו חשבון בנק משותף היה קיים ביניהם שיתוף רכושי מלא.
3 לטענתו, כמעט כל הוצאות הצדדים, משק הבית והילדים שולמו על ידו ישירות, בין על ידי
4 הפקדת כספים לחשבון הבנק של הנתבעת ובין על ידי שימוש בכרטיסי האשראי שלו.
5
6 לטענת התובע הקמתה של חזקת השיתוף שלא הובאו כל ראיות לסתירתה מעידה על שיתוף
7 בנכסים המשמשים את בני הזוג, בחיי היומיום, בין המבחנים ניתן למנות את משך הקשר
8 ואורך תקופת חייהם המשותפים. המדובר בקשר זוגי ראשון של הצדדים והם חזרו להתגורר
9 יחדיו מיד לאחר התרת הנישואין, כשלטענתו הנתבעת הייתה תלויה בו כלכלית.
10
11 עוד מוסיף וטוען התובע כי מכלל הראיות שהוצגו בניהול ההליך, עולה כי הייתה כוונה בין
12 הצדדים לשיתוף, בין היתר בכל הנוגע לדירת המגורים, כי לא הייתה הבחנה של ממש בין
13 הצרכים, בין ההוצאות וההכנסות. מדובר על מערכת חיים בצוותא בה נערך מאמץ משותף
14 וכל אחד תרם, אם מכספו, עמלו ומטרחותו, את חלקו לקיום היחידה המשפחתית. שני
15 הצדדים ניהלו חיים משותפים בשתי התקופות, הביאו שני ילדים משותפים כשאחד מהם
16 בפרק ב' של חייהם המשותפים, והתגוררו יחדיו, משכך יש לקבוע כי המדובר בנכס שיש
17 לאזנו.
18
19 עוד טוען, כי הוא זה שהרחיב ושיפץ את הבית שבמחלוקת ומימן זאת מחשבונו הפרטי,
20 תשלומים אותם משלם עד היום. לטענתו בנכס בוצע שיפוץ משמעותי בדמות תוספת בניה
21 מהותית, שכאמור מומנה על ידו.
22
23 הצדדים לא ערכו הסכם ממון, ולטענת התובע שעה שהנתבעת לא ערכה הסכם שכזה, רואים
24 אותה כמי שהסכימה לשיתוף בכלל הנכסים ובכך גרמה לו ליצירת מצב אקטיבי לעניין
25 השיתוף בנכס.
26
27 הנתבעת לא הצליחה להראות את מקורות המימון של השיפוץ והנכס מחשבון הבנק שלה או
28 מאמא שלה.
29 לטענת התובע, הוא זה ששילם את המשכנתא על הדירה, ששולמה בתקופת החיים
30 המשותפים, ניתן לראות בחשבון הבנק העברה ע"י התובע ע"ס 1,800 ₪, והעברה ע"ס 1,000
31 ₪, קבועה כל 10 לחודש משנת 2005.
32
33 לטענת התובע, קיימות אינדיקציות רבות לשיתוף, הגוברות על טיעוני הנתבעת, לפיהם
34 התובע היה רק אורח המתגורר בבית וכי הצדדים ניהלו מערכת זוגית ארוכת שנים ואף בפרק

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 67416-06-21

תיק חיצוני:

- 1 זמן זה הביאו ילד לעולם. הנתבעת לא הציגה עובדות התומכות בהעדר כוונת השיתוף בדירת
- 2 המגורים, הנתבעת לא הצליחה לסתור את חזקת השיתוף והראיות שהוצגו רק תומכות
- 3 בכוונת השיתוף.
- 4 השיפוף וההשקעה של התובע, מבטאים השקעה לצורך החיים המשותפים ולכן יש לאזן את
- 5 הנכס באופן שווה.
- 6
- 7 11. לטענת הנתבעת במהלך החיים המשותפים הצדדים שמרו על הפרדה רכושית מוחלטת.
- 8 התובע זרה חול בעיני ביהמ"ש, המדובר במעשה בית דין משנת 2004, ודי בכך היה כדי לדחות
- 9 את התביעה.
- 10
- 11 תחילה עתר התובע לביטול פסק הדין מיום 04.03.2004, שלגביו חלה התיישנות, ומן הטעם
- 12 הזה היה לדחות התביעה על הסף, אך בהתאם ולפי הערת ביהמ"ש לעצם הטענה בדבר הלכת
- 13 השיתוף הספציפי בדירה, בניגוד לתביעה לביטול הסכם, נולדה תביעה מתוקנת זו, אשר עדיין
- 14 נטענה בה מפורשות טענותיו של התובע, בדבר ביטול ההסכם, בהתנהגות. בכדי להיענות לסעד
- 15 העיקרי אותו ביקש התובע, סעד הצהרתי לזכאות למחצית דירת המגורים, הוטלה על כתפיו
- 16 החובה המוגברת להוכיח טענותיו בדבר כוונת השיתוף הספציפי, והתובע לא הצליח להרים
- 17 נטל זה.
- 18
- 19 התובע לא ביקש כסעד לתביעותיו, להכרה בדבר היות הצדדים ידועים בציבור, טענה זו עלתה
- 20 לראשונה בסיכומים, לכאורה מתוך נקודת הנחה שמדובר בידועים בציבור, הנתבעת טוענת
- 21 כי המדובר בהרחבת חזית ויש למחוקה מכתבי הטענות.
- 22
- 23 הצדדים התירו נישואיהם בשנת 2004 בהתאם להסכם גירושין שקיבל תוקף של פס"ד ביום
- 24 04.03.2004. לצדדים שני ילדים, כשהגדולה כלל אינה בקשר עם אביה עקב אלימות מצדו.
- 25 הילד השני נולד מקשר מיני שהיה לצדדים, לאחר הפירוד הבן מתגורר עמה ואין לו כל
- 26 קשר עם התובע.
- 27
- 28 לאחר התרת הנישואין הצדדים עמדה הנתבעת בכל חיוביה, בהתאם לס' 6 להסכם הגירושין,
- 29 שילמה את המשכנתא, והעבירה הבית לבעלותה. רק בשנת 2006 חזר התובע להתגורר בביתה
- 30 ולאחר שהבטיח כי ישנה דרכיו והתנהגותו. הדבר לא צלח וביום 31.08.2019 עזב התובע את
- 31 ביתה של הנתבעת.
- 32

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

- 1 התובעת נשאה בכל העלויות הכרוכות בהעברת הדירה על שמה, שילמה משכנתא לבדה,
2 והתובע לא נשא מעולם מתשלומי המשכנתא, גם לא לפני הגירושין, שכן רוב הזמן היה מובטל
3 והנתבעת נשאה לבד בכל נטל ההוצאות.
4
5 הנתבעת היא זו שנשאה בתשלומי שיפוץ הבית, לקחה על גבה הלוואות ובידיה ראיות להוכחת
6 אמיתות טענות אלה.
7
8 הנתבע לא איחד כל המשאבים הכלכליים כפי טענותיו, ולטענתה התובע המשיך להחזיק
9 בדירה משלו במופרד ממנה.
10
11 נטל ההוכחה לקיומה שלחזקת השיתוף מוטל לפתחו של התובע והוא לא הרים נטל זה. לא
12 הוצגו ראיות תומכות בטענת התובע לעניין כוונת השיתוף בין הצדדים ואף לא ראיות
13 להשקעותיו לכאורה של התובע בדירת הנתבעת, כן לא הרים התובע את נטל הראיה לתמיכה
14 בטענותיו לתשלום החזר הלוואת משכנתא של דירת הנתבעת.
15
16 לא מדובר בדירה שנרכשה במשותף אלא בדירה של הנתבעת ולא מדובר במשכנתא משותפת
17 אלא משכנתא אותה שילמה הנתבעת בעצמה לבדה.
18 התובע לא הצליח להוכיח ולא הרים את נטל הראיה כי שיפץ את דירתה של נתבעת.
19
20 ההכרה בבני זוג, כידועים בציבור, נועדה להקנות לבני זוג מעמד של בני זוג נשואים, ולכן
21 להכרה זו יהיה מקום רק במקרים בהם מוכח כי בני הזוג התכוונו להחיל על מערכת היחסים
22 ביניהם את מכלול החובות והזכויות של דיני הנישואין והגירושין כמו שיתוף בנכסים
23 וכיוצ"ב.
24
25 הנתבעת מתנגדת להרחבת חזית אסורה מטעם התובע בסיכומיו, לעניין חזקת השיתוף שחלה
26 על בני זוג ידועים בציבור. התובע לאורך כל ההליך נמנע מלהוכיח היות הצדדים ידועים
27 בציבור, וכעת אינו יכול לטעון זאת.
28
29 שיתוף ספציפי של בן זוג, הוא תוצאה של החלטה רצונית של בן הזוג שהוא בעל הנכס, לשתף
30 את בן זוגו, נטל ההוכחה של רכיב זה לא הוכח על ידי התובע ואין לקבל טענות שיתוף ספציפי.
31
32
33
34

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

12. שעה שטענות התובע כי הצדדים חיו יחדיו כבני זוג לכל דבר הועלתה עוד בכתב התביעה הראשון ובכתב התביעה המתוקן הרי שאין מדובר בהרחבת חזית כטענת התביעה, כך שתחילה יש להכריע בשאלה האם הצדדים עונים להגדרה ידועים בציבור בתקופה בה שבו לחיות יחד, אם לאו.

אפנה לדברי השופט צ. ברנזון ב-ע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר, פ"ד כד(1) 617:
"יש כאן שני יסודות: חיי אישות כבעל ואשה, וניהול משק בית משותף. היסוד הראשון מורכב מחיים אינטימיים כמו בין בעל ואשתו המשותתים על אותו יחס של חיבה ואהבה, מסירות ונאמנות, המראה שהם קשרו את גורלם זה בזה. בכך נבדל הקשר הזה מחיי פילגשות..."

ובהמשך נקבע:

"היסוד השני הוא ניהול משק בית משותף. לא סתם משק בית משותף מתוך צורך אישי, נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני, אלא כפועל יוצא טבעי מחיי המשפחה המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל ואשה הדבקים אחד בשני בקשר של גורל חיים, והאשה משמשת לו עקרת בית".

עוד אפנה לדברים שנקבעו בעמ"ש 4294-03-20 א.ב.נ' עו"ד מנהל עיזבון המנוח ג.ד. ז"ל (29.11.2020), לפיהם בחינת קיומו של שיתוף רכושי על רקע טענות מסוג זה – בני זוג ידועים בציבור תתבצע לפי המודל הדו-שלבי:

"... על מנת להגיע לתוצאה הנכונה והראויה, יש לערוך מבחן דו-שלבי: השלב הראשון יהא בדיקת מעמדם המשפטי של הצדדים, והשלב השני, בשים לב לתוצאת השלב הראשון, תהא בדיקת כוונת שיתוף הצדדים בנכסיהם. ודוק, אין דין זוג נשוי, כדין ידועים-בציבור, ואין דין ידועים-בציבור, כדין בני-זוג ללא כוונה ליצור מחויבות משפטית הדומה לקשר הנישואין".

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416 [REDACTED]

תיק חיצוני:

התנאי הראשון, חיי משפחה:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

13. הצדדים שבו להתגורר בשנת 2006 לאחר גירושיהם, תחת אותה קורת גג, קיימו יחסי אישות, ואף הביאו לעולם בתקופה זו את בנם [REDACTED], מאז ומתמיד התנהלו הצדדים בהפרדה רכושית מלאה אך יחד עם זאת הועברו כספים על ידי הצדדים האחד למשנהו.

עד לאחרונה ניתן היה להבחין בפסיקת בית המשפט העליון מגמה להשוות בין מעמדם של ידועים בציבור לבין מעמדם של זוגות נשואים, בהקשר של זכויות וחובות כלכליות-רכושיות הנובעות מהקשר הזוגי. אפנה לדברי פרופ' ש. ליפשיץ ביחס למעמדם הכלכלי של הידועים בציבור, במאמרו "נשואים בעל - כורחם? ניתוח ליברלי של מוסד הידועים - בציבור" בעמודים 745-746:

" תרומה מיוחדת של הפסיקה למוסד הידועים-בציבור קשורה לעיצובו של מערך היחסים הכלכלי שבין הידועים-בציבור. כפי שנראה בהרחבה בהמשך, המשיכה הפסיקה גם בהקשר זה את המגמה של השוואת מעמדם של ידועים-בציבור למעמדם של נשואים."

רלוונטיים לענייננו דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) ע. פוגלמן ברע"א 3927/15 פלוגית נ' פלוני (26.11.2015; להלן: "עניין פלוני"):

"כאמור, מן הבחינה המשפטית מצוי מעמדם של הידועים בציבור בישראל בעשורים האחרונים במגמה של השוואה הדרגתית למעמדם של זוגות נשואים, בין השאר נוכח הרחבת מנעד הזכויות המוקנות לאותם זוגות (ראו ליפשיץ, בעמ' 23-25). כך, בעניין לינדורן קבע בית משפט זה כי הוראות חקיקה שמתייחסות ל"בן זוג" יכולות לחול גם על ידועים בציבור אם הדבר נדרש מתכלית הוראת החקיקה ומבלי שהדבר נקבע באופן מפורש בהוראות החוק העומד לפרשנות) שם, בעמ' 41; ראו גם ע"א 2622/01 מנהל מס שבח מקרקעין נ' לבנון, פ"ד נ"ז (5) 309, 315-317 (2003) (להלן: עניין לבנון)".

אפנה למאמרו של פרופ' פנחס שיפמן "זוגיות יחד ולחוד - אוטונומיה בתוך אינטימיות", בעמ' 346:

"מכל מקום, במציאות המשפטית מתבלט הבדל חד בין שני המוסדות - בין ידועים בציבור לבין בני זוג נשואים. אף שהתוצאות המשפטיות של הידועים בציבור

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

מצטברות לכלל מוסד הקרוב בעוצמתו לנישואים מוכרים, קיומם של יחסים אלה מעורר קשיים של הוכחה והגדרה. קיומם של היחסים טעון הוכחה על פי ראיות המובאות לפני בית המשפט, שכן אין לפנינו תעודות נישואים המעידה על זוגיות שנוסדה מכוח מעשה חד-פעמי, אשר יצר – במו הטקס שנערך – שינוי במעמד הצדדים. כמו כן אני מניח שהצדדים לא הגיעו ביניהם להסכם מפורש המסדיר את זכויותיהם וחובותיהם. הסכם לחיים משותפים מאפיין זוגות שכבר בתחילת יחסיהם מבקשים להביע מחויבות הדדית ברמה גבוהה. אך בהעדרו של הסכם כזה, על בית המשפט לבחון את העובדות כפי שהתפתחו במהלך של זמן, ולבדוק אם הן מלמדות שנוצרו בפועל יחסים זוגיים כמו בין איש ואישה נשואים. [...] בשלב זה ניתן רק להדגיש כי עריכת טקס נישואים חוסכת זמן שיפוטי ואת העלויות של הבאת ראיות לפני בית המשפט, [...]. מבחינה זו הצגת תעודת נישואים מפשטת את הדרך להסקת מסקנות משפטיות."

לאור מערכת היחסים ארוכת השנים אשר קיימו הצדדים, טיב היחסים ביניהם שלא שונה מאז ומתמיד, בכל הקשור בפן הכלכלי והזוגי שעה שהצדדים הרחיבו את התא המשפחתי וכי על פניו עולה כי ניסו למסד מערכת יחסים על אף הקשיים שחוו, שבו להתגורר יחדיו כשנתיים לאחר התרת הנישואין למשך פרק זמן של יותר מ-13 שנים, במהלכן הביאו יחדיו ילד נוסף ולא מן הנמנע כי צברו חוויות משותפות, ניהלו חיי משפחה וכיוצא ב, לפיכך אני סבור כי די בכל האמור כדי לחזק המסקנה כי הצדדים היו ידועים בציבור, סבורני שהתנאי הראשון, שעניינו קיום "חיי משפחה", מתקיים.

אשר לתנאי השני, ניהול "משק בית משותף":

15. בחינת קיומו או העדרו של שיתוף יש לערוך בשים לב להכרעה שתתקבל בטענה בדבר זוגיות של ידועים בציבור, ובשלב זה הבחינה אינה עוסקת בשאלת קיומה או העדרה של ההפרדה הקניינית שנהגו או שלא נהגו הצדדים. כאן על בית המשפט לבחון אם בני הזוג קיימו מאמץ משותף שנועד לאפשר ולספק את מכלול הצרכים של כל אחד במסגרת אותו "משק בית". יפים לענייננו דבריו של כב' הנשיא בדימוס, השופט מ. שמגר בע"א 107/87 אלון נ' מנדלסון, פ"ד מג(1) 431:

"משק בית משותף" פירושו שיתוף במקום מגורים, אכילה, שתיה, לינה, הלבשה ושאר הצרכים שאדם נזקק להם בימינו או בחיי יום יום כאשר כל אחד מבני הזוג

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 67416-06-21

תיק חיצוני:

- 1 מקבל את הדרוש לו ותורם אם מכספו ואם מטרחו ועמלו את חלקו כפי יכולתו
- 2 ואפשרויותיו"
- 3
- 4 16. סבורני כי יש להשיב בחיוב לשאלת קיומו של תנאי זה. אין ספק כי התובע והנתבעת, החלו
- 5 את דרכם כזוג נשוי וכשנתיים לאחר שנפרדו חזרו לחיות יחד. ממועד שחזרו לחיות יחד בשנת
- 6 2006 ועד שנפרדו דרכיהן בשנת 2019, התובע והנתבעת התגוררו תחת קורת גג אחת משך כ-
- 7 13 שנים, במהלכן ניהלו את משק ביתם כראות עיניהם, ואף הביאו ילד נוסף לעולם מתוך
- 8 בחירה משותפת.
- 9
- 10
- 11 17. עיון בחומר הראיתי כפי שהונח בפניי מחזק את המסקנה שהמגורים יחד במשך למעלה
- 12 מעשור, הטיולים והבילויים המשותפים כולל באירועים משפחתיים, הסעודות המשותפות
- 13 ועוד נעשו במסגרת ניהול משק בית משותף. התנהלות הצדדים מהוות, יחד עם נתונים
- 14 נוספים, ראיות ממשיות המעידות על קשר ארוך שנים, של שילוב מאמצים לטובת מטרה
- 15 משותפת – סיפוק צרכיהם של התובע ושל הנתבעת כראות עיניהם. עולה אפוא כי התנאי
- 16 השני בדבר קיום משק בית משותף מתקיים. אבהיר, כי אין בקביעה לפיה בני הזוג נהגו
- 17 הפרדה רכושית, בנכסים וחשבונות אחרים, כדי לשלול קיום משק בית משותף.
- 18
- 19 18. מן המקובץ עולה כי התובע והנתבעת היו בני זוג ידועים בציבור.
- 20
- 21 השלב השני
- 22
- 23 19. באשר להלכת השיתוף ותחולתה על הדירה הספציפית, אקדים מסקנה לניתוח ואציין כי לא
- 24 מצאתי שעלה בידי התובע, לעמוד בנטל הנדרש להוכחת כוונת שיתוף ספציפית ביחס לדירה
- 25 מושא המחלוקת. שוכנעתי, כי המדובר בדירה שבעלות הנתבעת בהתאם להסכם הגירושין,
- 26 וכי פירוק השיתוף בדירה קוים הלכה למעשה בהתאם להסכם הגירושין. העובדה שהצדדים
- 27 חזרו להתגורר יחד למשך 13 שנים נוספות כידועים בציבור כפי שנקבע לעיל, אינה מקימה
- 28 לתובע זכות בפני עצמה על מנת לתבוע השיתוף בדירה ובפרט כשהנתבעת פעלה כל התקופה
- 29 על מנת להבהיר כי אין בכוונתה לשתפו בזכויות בדירה, כאשר התובע לא הצליח להוכיח את
- 30 כוונת השיתוף הספציפי.
- 31
- 32 20. באשר לחזקת השיתוף. בענייננו, החזקה ביחס לדירה קמה מעצם קיום חיי המשפחה ומשק
- 33 בית משותף. אפנה לדבריה של כב' השופטת ד' ברק ארזי בבע"מ 2478/14 פלונית נ' פלונית
- 34 (20.8.2015):
- 35

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

1 "כפי שכבר נפסק, כאשר בני זוג שלא נישאו מקיימים אורח חיים תקין ומאמץ
2 משותף ברכישת הנכסים או בניהול משק הבית המשותף וגידול הילדים, עשויה
3 לחול עליהם הלכת השיתוף. הכלל הוא, כפי שכבר הובהר, בחינה של ההסכם
4 המשתמע בין הצדדים לשיתוף. בהקשר זה, יש להוסיף ולבחון מהו היקף תחולתו
5 של השיתוף. חזקת השיתוף שחלה על בני זוג שהם ידועים בציבור מעידה, במקרה
6 הרגיל, על שיתוף בנכסים שנרכשו במשותף או כאלו שמשמשים את בני הזוג בחיי
7 היום-יום."

8
9 על פניו, לאור החיים תקופת החיים והמגורים המשותפים של התובע והנתבעת והתנהלותם
10 הכלכלית, לכאורה קמה חזקה ראשונית כי כוונת הצדדים הייתה לשיתוף בדירה. החזקה
11 נובעת מנסיבות העניין כאמור, משמדובר בדירה ששימשה למגורי בני הזוג עת שבו להתגורר
12 יחד בשנת 2006 ובמרוצת השנים, שכן דירת המגורים מהווה גולת הכותרת של השיתוף,
13 והדברים אמורים גם, אם לא בעיקר, ביחס לדירה שנרשמה על שם אחד מהם בלבד. אפנה
14 לדברי כב' השופטת י. וילנר ב-ב"מ 1983/23 פלוני נ' פלונית (10.8.2023):

15
16 "בתוך כך, הלכה עמנו כי דירת המגורים היא "גולת הכותרת" של השיתוף, בהיותה
17 הנכס המשפחתי המובהק ביותר. לפיכך, נדרשת עמידה ברף ראייתי נמוך יחסית
18 לצורך הכללת דירת מגורים ברכוש המשותף של הצדדים לפי הלכת השיתוף. זאת,
19 במיוחד כשמדובר בנכס העיקרי של המשפחה, ואף אם הדירה הייתה בבעלות אחד
20 מבני הזוג טרם תחילת היחסים הזוגיים."

21
22 יחד עם זאת, אני סבור כי הנתבעת הצליחה לסתור את החזקה. סתירה זו מתבססת על
23 פסיקת בית המשפט העליון, אשר קובעת כי בבסיס הלכת השיתוף עומדת הכוונה המשותפת
24 של הצדדים.

25
26 בענייננו, קיים הסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין ואשר נכנס לתוקף עם פירוד הצדדים
27 עת פעלו הצדדים בהתאם להוראות ההסכם והבעלות בדירה הועברה על שם הנתבעת ואף
28 לגריעת שמו של התובע כלוה בהלוואת המשכנתא.

29 ההסכם מתייחס אף ליתר העניינים הכלכליים שבין הצדדים והלכה למעשה מביא להפרדה
30 רכושית מוחלטת בניהם. לטעמי יש הסכם זה כדי להעיד על אומד דעתם וכוונתם של הצדדים
31 הן ביחס למעמד הדירה והן ביחס ליחסיהם הכלכליים ויש בו כדי להשליך אחורנית על
32 כוונתם דאז וגם היום.

33 בהתאם להוראות הסכם הגירושין, הנתבעת לא ראתה בתובע, אשר ויתר במסגרת ההסכם
34 על זכותו בדירה, כ- "שותף מלא" ביחס לדירה עת שבו להתגורר יחדיו, זאת בפרט כאשר

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

- 1 הצדדים המשיכו להתנהל בהפרדה רכושית מלאה, עת לא הצליח התובע להוכיח כי השקיע
- 2 השקעה כזו או אחרת ההופכת את הנכס לכדי נכס משותף. חוזה זה הוא "כלי הקיבול" של
- 3 אומד דעת הצדדים, וחזקה עליו כי הוא משקף את כוונתם בצורה מלאה. אפנה בהתאמה
- 4 לדברי כבי' השופטת י. וילנר ב-ע"מ 1122/22 מדינת ישראל- רשות מקרקעי ישראל נ' סאב
- 5 ניהול יזמות והשקעות בע"מ (1.1.2023). וכך קובע ההסכם שערכו בני הזוג:

(ב) בני הזוג מסכימים, כי במעמד התרת הנישואין ובכפוף לעמידת האשה בכל התחייבויותיה האמורות בהסכם זה מותר הבעל על זכויותיו בדירה לטובת האשה וזאת ללא תמורה.

(ג) לאחר התרת הנישואין יועבר הבית לבעלותה הבלעדית של האשה. ותבעל מתחייב לחתום על כל המסמכים הדרושים להעברת זכויותיו בבית על שם האשה לרבות יפוי כוח נוטריוני כללי ובלתי חוזר, וזאת תוך 14 ימים מיום אישור הסכם זה.

(ד) האשה מתחייבת לשאת לבדה בהוצאות הכרוכות בהעברת הבעלות בדירה על שמה בלבד וברישומה, למעט בהוצאות יפוי כוח הנוטריוני שבמימונו ישאו הצדדים בחלקים שווים.

(ה) עם העברת הזכויות בדירה על שם האשה, תעבור המשכנתא על שם האשה בלבד והבעל מתחייב לחתום על כל המסמכים, אשר ידרשו להעברת המשכנתא על שם האשה בלבד.

(ו) האשה מתחייבת לגרום לביטול התחייבויותיו של הבעל כלפי הבנק חמש, וזאת תוך 90 ימים ממועד התרת הנישואין. לצורך זה היא תמציא כל בטוחה שתידרש מהבנק המשכן.

(ז) במקרה בו יאלץ הבעל לשלם תשלום כלשהו בגין המשכנתא לאחר אישור הסכם זה או לאחר 1.4.04 לפי המוקדם מביניהם, מתחייבת האשה להחזיר לבעל כל תשלום שישלם בגין המשכנתא, אם ישלם, מיד עם דרישה ראשונה לכך.

(ח) נכון למועד חתימת ההסכם עזב הבעל את הבית והוא מתחייב שלא לשוב אליו.

- 6
- 7 22. פרק המקרקעין בהסכם אינו משאיר מקום לספק כי הצדדים ראו בדירה כנכס השייך
- 8 לנתבעת בלבד. לאור הכלל הפסיקתי לפיו לא ניתן לייחס לחוזה משמעות אשר אינה
- 9 מתיישבת עם לשונו, ושעה שההסכם בין הצדדים ברור ואינו משתמע לשתי פנים, לא מצאתי
- 10 כל אפשרות לקבל את טענת התובע כי אין לייחס חשיבות להסכם זה כאילו ההסכם לא קיים
- 11 וכי יש לראות בדירה כמשותפת לצדדיים מאז ומתמיד.
- 12 משמעות חתימת הצדדים על ההסכם ופנייתם לאישורו ע"י ביהמ"ש, כי אלו קיבלו והצהירו
- 13 כי מבחינתם, לתובע לא היו זכויות בדירה. לדידי, ההסכם מגלם את רצונם האמיתי של בני
- 14 הזוג ותפיסתם מעמדה של הדירה השייכת באופן בלעדי לנתבעת.
- 15
- 16 אין בידי לקבל טענות התובע ולמעשה להיענות לדרישתו להתעלם התעלמות מוחלטת
- 17 מהעובדות שקדמו למועד חזרתם של הצדדים לחיות כידועים בציבור, ולמעשה להתעלם

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

1 מהסכמות הצדדים והעברת הדירה ע"ש הנתבעת וההפרדה הכלכלית אותה קובע ההסכם
2 ובעצם להתחיל את פירוק השיתוף בדירה של הצדדים רק מעתה, כידועים בציבור תוך
3 התעלמות מהפרק בו חיו הצדדים כנשואים, ולהחיל טענתו בדבר שיתוף ספציפי רק על דירת
4 הצדדים.
5 לחיזוק הדברים מצאתי לציין כי בהתאם לדברי התובע במסגרת החקירה הנגדית, בשנת
6 2005 רכש דירה אשר נרשמה על שמו והייתה בבעלותו הבלעדית. דירה זו, בהתאם לדברי
7 התובע הושכרה לצד ג' תחת קבלת דמי שכירות בסך 900 ₪ לכל חודש ששימשו להחזר
8 הלוואת המשכנתא החודשי וזאת עד למועד בו נמכרה, וכאמור בעדות התובע עת שהתה
9 הנתבעת באוקראינה בשנים 2009-2010.
10 לא נעלמה מעיני טענת התובע כי הכספים הועברו לנתבעת, אך אין בידי התובע כל ראיה
11 לתמיכה בטענה זו, כאשר בהתנהלות הצדדים עת לכל אחד מהן נכס על שמו ובנפרד יש כדי
12 ללמד על ההתנהלות הכלכלית וההפרדה הרכושית כפי שהובאה ופורטה בהסכם הגירושין
13 והמוגדת לשיתוף כלשהו, לרבות ספציפי בדירת הנתבע.
14 זאת ועוד, בהתאם לעדות התובע במסגרת החקירה הנגדית, הנתבעת שהתה באוקראינה
15 במשך כשנה. בתקופה זו התגוררה עם הקטין בבית הוריו כשדבריו פתחה עסק עם
16 שותפה (מסעדה), בה לדבריו לא היה שותף.
17 התובע עוד הוסיף וציין, כי המשיך לשלם את דמי המזונות בסך 1,000 ₪ כפי שנקבעו בהסכם
18 הגירושין גם לאחר שהתגורר עם הנתבעת, ואף הבהיר כי הנתבעת עבדה במספר עבודות
19 במקביל ובניגוד לטענותיו כי זו לא עבדה והוא זה שמימן את כלל הוצאות המשפחה.
20
21 מצאתי להתייחס בקצרה למטרת הפקדות הכספים על ידי הצדדים בחשבונות הנפרדים של
22 הצדדים, לטעמי, עת נקבע כי מאז ומתמיד הצדדים מתנהלים תוך הפרדה רכושית מלאה
23 שהרי אין מקום להידרש ל"התחשבנויות" ולעריכת איזון באשר לשאלה איזה מבני הזוג תרם
24 יותר. אין אנו מתעסקים בשלב זה בחשבון ובאריתמטיקה, אלא בכוונתם הסובייקטיבית של
25 הצדדים, ובשאלה מה היה רצונם במועדים הרלוונטיים. יפים לענייננו הדברים שנכתבו,
26 בהקשר מעט אחר, בבע"מ 1983/23 פלוני נ' פלונית (10.8.2023):
27
28 "במרוצת השנים נפסק כי הלכת השיתוף מבוססת בעיקרה על רציונל של "מאמץ
29 משותף", שביסודו תפיסה שלפיה בני זוג תורמים באופן שוויוני לרווחת המשפחה,
30 באופן שמצדיק להחיל על רכושם משטר של שיתוף ולחלקו "שווה בשווה" (עניין
31 שלם, פס' 9; כן ראו והשוו: Am. Law Inst., Principles of the Law of Family
32 Dissolution: Analysis and Recommendations, p. 735 (2002) (להלן: ALI)). רציונל זה נשען על הרעיון שלפיו "גם אם פועלים בני הזוג באתרים שונים,
33 תרומתם לתא המשפחתי, על דרך הכלל, שווה. קשר זוגי אינו נסב – ולא ראוי
34

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 67416-06-21

תיק חיצוני:

שיישוב – על התחשבות בגין ה'השקעה' שהשקיע כל אחד מבני הזוג וה'תשואה' הכספית שזו הניבה"

23. התובע מציין כי כספי המשכנתא שולמו מחשבונו, עת נהגה הנתבעת להעביר הכספים מחשבונו ולנהל כל הכרוך במשכנתא בדרך זו, דבר שלא נסתר על ידי הנתבעת.

כפי שציננתי לעיל, העובדה שהצדדים חתמו ועל הסכם גירושין במסגרתו הסכימו כי התובע אינו הבעלים של הדירה, יחד עם כך שלא עלה בידי התובע להוכיח כוונת שיתוף ספציפית בדירה במהלך החיים המשותפים כידועים בציבור, שומט הדבר את הקרקע תחת טענות התובע באשר לשיתוף בדירה.

שנית, ולמעלה מן הצורך, אציין כי אין בעובדה שהצדדים פעלו בחשבונות נפרדים כדי להקנות זכות כזו או אחרת לצד השני, העובדה שחשבון הינו משותף אמנם מקנה לצד אחד "מנה" בכספים שהיו בחשבון זה, אך אין משמעות הדבר שאחד הצדדים קנה "זכות עקיבה" אוטומטית אחר כל רכישה ורכישה שנעשו מהכספים שהיו בחשבון, עת הצדדים גילו את דעתם בגדרי הסכם הגירושין עליו וחתמו. ביהמ"ש אינו בוחן טענות בדבר עובדו ואירועים שהתרחשו טרם חזרו הצדדים להתגורר יחדיו ובפרט כי בעניינם נחתם הסכם גירושין וקיבל תוקף של פסק דין כאשר טענות התובע הינן לשיתוף ספציפי מכוח הלכת השיתוף ולתקופה שחיו יחד כידועים בציבור משנת 2006 ועד 2019.

כפי שציננתי לעיל, עניינה של הלכת השיתוף הוא בחינת כוונת בני הזוג. ככלל, רכישה של נכס מכספים משותפים יש לפרש כרכישה משותפת, היוצרת שיתוף בנכס. יחד עם זאת, בענייננו הבעלות בדירה לאחר התרת נישואי הצדדים עברה לאשה כשהאיש ויתר על זכותו וכאמור בהסכם הגירושין שקיבל תוקף של פסק דין.

יתרה מכך, יתכנו מקרים בהם לא נכיר בקיומו של שיתוף אף אם הנכס נרכש בחלקו מכספים שנצבעו כמשותפים, בפרט כאשר הצדדים גילו דעתם במפורש כי הנכס הינו בבעלותו הבלעדית של האחד, כאשר לשני אין כל זכויות בו. כפי המקרה שבפניי וכאמור, גם לאחר חזרת הצדדים להתגורר יחד כידועים בציבור לא מצאתי כל ראיה כי היה בכוונת הצדדים לשיתוף בדירה ולא מצאתי כי התובע הוכיח כי מגיע לו מחצית מהזכויות בדירה שעה שזה התבסס על כך כי מגיע לו מחצית מהזכויות אך ורק מתוקף היות הצדדים ידועים בציבור, וכי יש להתעלם התעלמות מהסכם הגירושין שכבר קיים, לא מצאתי כי התובע השקיע או תרם תרומה מיוחדת כדי לזכות בזכות זו לרבות שיפוץ וכלל הטענות ששטח בפני ביהמ"ש.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

סוף דבר

24. על יסוד כל האמור לעיל, סבורני, כי התובע והנתבעת, חיו יחד כידועים בציבור. ביחס לשיתוף בדירת המגורים איני מוצא מקום לקבל הטענה והיא נדחית.

מאחר והצדדים חיו כידועים בציבור, הרי שהמסטר הרכושי החל עליהם הוא הלכת השיתוף. ראו ע"א 52/80 שחר נ' פרידמן, פד"י לח (1) 443. הלכת השיתוף מבוססת על כך שלמערכת יחסים זוגית מאפיינים מיוחדים. ראו רע"א 8791/00 שלם נ' טוינקו בע"מ, פד"י סב (1) 165, פסקה 7 לפסה"ד.

לפי הלכת השיתוף, בני זוג שחיים יחד ומקיימים משק בית משותף, מתקיימת לגביהם חזקה שרכוש שנצבר מהלך החיים המשותפים, הוא רכוש משותף לשניהם בחלקים שווים - כל עוד לא הוצגו ראיות שכוונתם הייתה אחרת ושהם שמרו על הפרדה. בע"מ 1983/23 פלוני נ' פלונית, פסקה 20 לפסה"ד של השופטת וילנר מיום 10/08/2023; בג"ץ 1000/92 בבלי נ' בית הדין הרבני הגדול, פד"י מח (2) 221, 252. הלכת השיתוף עניינה שותפות קניינית, שוויונית ומיידית בנכסים שבהם לפי הדין הכללי הזכות שייכת רק לאחד מבני הזוג. הזכות שייכת במחציתה, כבר במהלך החיים המשותפים לבן הזוג השני. פסקה 25 לפסה"ד בבע"מ 1983/23 פלוני נ' פלונית, שאוזכר לעיל.

הלכת השיתוף מבוססת על קיומו של "מאמץ משותף", לאו דווקא כלכלי ממוני, אלא על התפיסה כי בני הזוג תורמים באופן שוויוני לרווחת התא המשפחתי/הזוגי, לאו דווקא בערכים כספיים, אלא גם דוגמת גידול ילדים, ביצוע מטלות הבית ודאגה לרווחת המשפחה, ועל כן מן הצדק להחיל עליהם משטר של שיתוף בנכסים שנצברו מכוח אותו "מאמץ משותף". ראו רע"א 8791/00 שלם נ' טוינקו בע"מ, פד"י סב (1) 165, פסקה 9 לפסה"ד; ע"א 370/87 עיזבון מדגר נ' עיזבון מדגר, פד"י מד (1) 99; בע"מ 4623/04 פלוני נ' פלוני, פסקה 9 לפסק דינו של המשנה לנשיאה א' ריבלין מיום 26/08/2007; וגם פסקאות 8, 11 בפסה"ד רע"א 8791/00 שאוזכר לעיל.

"חזקת השיתוף היא ביטוי לאורח החיים הבין-אישי הנוצר לפי תפיסותינו ביחסים בין בני-זוג המקיימים משק בית משותף ומשלבים מאמציהם לכדי מערכת מאוחדת [...]. ברבות השנים נעלמים תחומי ההפרדה, והנכסים - יהא מקורם אשר יהא - הופכים לבשר אחד". ראו ע"א 806/93 הדרי נ' הדרי, פד"י מח (3) 685, פסקה 6 לפסק דינו של הנשיא שמגר. דברים דומים ראו למשל בע"א 2280/91 אבולוף נ' אבולוף, פד"י מז (5) 596; דנג"ץ 8537/18 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פסקה 27 לפסק דינה של הנשיאה א' חיות מיום 24/06/2021 ועוד.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

1 אלא שאין די בהוכחת אורח חיים תקין על מנת להקים את חזקת השיתוף, אלא יש להוכיח
2 כוונת שיתוף. על הטוען לתחולת חזקת השיתוף להוכיח כוונת שיתוף המבוססת על הסכם
3 משתמע בין בני הזוג, כי הם שותפים שווים בנכסים הנצברים על שם כל אחד מהם. שכוונתם
4 היא כי הנכסים נצברים במשותף, נוכח מאמץ משותף.
5 על הטוען לשיתוף להוכיח כי העדרו של אקט פורמלי של נישואין, אינו מצביע על ארעיות
6 הקשר והעדר גמירות דעת אשר לשיתוף זכויות, הכל בנסיבות העניין הספציפי ונסיבות בני
7 הזוג הספציפי. כל מקרה לנסיבותיו. ראו ע"א 3352/07 **בנק הפועלים בע"מ נ' קריסטין**
8 **הורש**, פסקאות 24 ו-28 לפסק דינו של השופט סי' גיוראן מיום ניתן ביום 07/12/2009.
9 הבחירה שלא להינשא, כאשר לא קיימת מניעות יכול ותשמש אינדיקציה להעדר כוונת
10 הצדדים להחיל על עצמם משטר רכושי של שיתוף. ראו בע"מ 2478/14 **פלונית נ' פלונית**,
11 מיום 20/08/2015.
12
13 עם זאת, אין בהלכת השיתוף לשלול מבני הזוג, האפשרות כי יחול עליהם משטר רכושי אחר,
14 הפרדה או שיתוף חלקי. ראו ע"א 4374/98 **עצמון נ' עו"ד רפ**, פסקה 10 לפסק דינו של השופט
15 א' ריבלין מיום 13/11/2002; ע"א 806/93 **הדרי נ' הדרי**, פד"י מח (3) 685, 693. "מהעובדה
16 בלבד שגבר ואישה חיים ביחד בנסיבות שבהן ידועים הם בציבור כבני זוג נשואים, אין עדיין
17 להסיק שרכוש שנרכש על ידי כל אחד מהם בנפרד, רכוש משותף הוא". ראו ע"א 52/80 **שחר**
18 **נ' פרידמן**, פד"י לח (1) 443, 456. "הנטל הרובץ על ידוע בציבור הטוען לשיתוף בנכסי בן-זוגו
19 הוא כבד יותר מן הנטל הרובץ בנסיבות דומות על בן-זוג נשוי, במיוחד כאשר אין מדובר בנכס
20 משפחתי מובהק" בג"ץ 4178/04 **פלונית נ' בית הדין הרבני לערעורים**, מיום 13.12.2006.
21
22 על כן, תחולת הלכת השיתוף מותנית בתנאים: קיומו של אורח חיים זוגי ומאמץ משותף של
23 בני הזוג. ראו ע"א 7750/10 **בן גיאת נ' הכשרת היישוב ביטוח בע"מ**, פסקה 27 לפסק דינו
24 של השופט עמית מיום 11/08/2011; בע"מ 4623/04 **פלוני נ' פלוני**, פסקה 10 לפסק דינו של
25 המשנה לנשיאה ריבלין מיום 26/08/2007; ע"א 1915/91 **יעקובי נ' יעקובי**, פד"י מט (3) 529,
26 פסקה 2 לפסק דינו של השופט טל.
27
28 יש להוכיח קיום חיים ושל קשר אינטימי שמבוסס על יחס חיבה ואהבה, מסירות ונאמנות,
29 וניהול משק בית משותף כמקובל בבני זוג שדבקים זה לזה בקשר של גורל חיים, ולא מתוך
30 צורך אישי, נוחות, כדאיות כספית או סידור ענייני. ראו ע"א 621/69 **קרול נסיס נ' קוינה**
31 **יוסטר**, פד"י כ"ד 617 מיום 25/05/1970, שאוזכר בהסכמה בת"א (מחוזי ב"ש) 26338-12-21
32 **אלברט רביב נ' יוסף בוימגאר**, מיום 19/02/2023.
33

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

- 1 נוסף על כך, יכול כל אחד מבני הזוג לסתור את תחולת הלכת השיתוף ואת תחולת חזקת
- 2 השיתוף לגבי נכס מסוים. ראו למשל: רע"א 964/92 אורון נ' אורון, פד"י מז (3) 758, 763 –
- 3 764; עניין אבולוף, עמ' 600; עניין יעקובי; ע"א 1915/91 יעקובי נ' יעקובי, פד"י מט (3) 529,
- 4 פסקה 2 לפסק הדין של השופט טל; ע"א 2280/91 אבולוף נ' אבולוף, פד"י מז (5) 596, 600.
- 5
- 6 25. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובראיות שהוגשו, לא מצאתי כי התובע עמד בנטל להוכיח כי
- 7 נוכח הלכת שיתוף, הדירה שנרכשה תחילה על ידי הצדדים ולאחר מכן עברה לבעלות האישה
- 8 לאחר התרת הנישואין, היא רכוש משותף בחלקים שווים.
- 9
- 10 26. לאור האמור, שעה שהתובע לא עמד בנטל להוכיח כי במהלך החיים המשותפים כידועים
- 11 בציבור, הצדדים ראו בנכסים שנרשמו על שם כל אחד מהם כנכסים משותפים, אני דוחה
- 12 טענת התובע כי הייתה לצדדים כוונת שיתוף ביחס לנכס ברחוב [REDACTED]
- 13
- 14 27. נוכח העובדה כי הצדדים התגוררו בבית ברחוב [REDACTED], שהזכויות בו נרכשו על שם
- 15 הצדדים עם תחילת החיים המשותפים כנשואים ולאחר פירודם בשנת 2004 ויתר התובע על
- 16 זכויותיו שעברו לנתבעת, שם התגורר התובע משנת 2006 עם הנתבעת כידועים בציבור למשך
- 17 כ-13 שנה, מצאתי לייחד עוד מספר מילים לעניין זה.
- 18
- 19 28. בהיות דירת מגורים, הנכס המשפחתי המובהק, דירת המגורים של בני הזוג היא "גולת
- 20 הכותרת" של השיתוף. לכן בנוגע לנכס זה, נדרש בן הזוג הטוען לשיתוף בזכויות, לעמוד ברף
- 21 ראייתי נמוך על מנת להחיל עליה את חזקת השיתוף. ראו ע"א 1937/92 קוטלר נ' קוטלר,
- 22 פד"י מט (2) 233, 242–243; דנג"ץ 8537/18 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים,
- 23 פסקה 33 לפסק דינה של הנשיאה א' חיות מיום 24/06/2021; ע"א 806/93 הדרי נ' הדרי,
- 24 פד"י מח (3) 685, פסקאות 4-5 לפסק דינו של הנשיא שמגר; רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו
- 25 רומי, פד"י נו (6) 175, 183 ועוד.
- 26
- 27 29. בנסיבות העניין כאן, לא מצאתי, גם ביחס לרף הראיות הנמוך, שהתובע עמד בנטל להוכיח
- 28 כוונת שיתוף בבית ברחוב [REDACTED] הבית נרכש ונרשם ע"ש הצדדים בשנת 1997
- 29 אלו התגוררו בו כ-7 שנים כשהם נשואים, ולאחר פרידה בת שנתיים לערך ולאחר שנישואיהם
- 30 הותרו, חיו יחד באותו הבית כ-13 שנים נוספות כידועים בציבור. בשני המקרים התובע הוא
- 31 זה שעזב את בית הצדדים שלימים הפך להיות בבעלות האישה בלבד.
- 32
- 33 30. בהינתן המפורט ובכלל האמור לעיל, גם ביחס לבית לבדו, חרף הרף הנמוך הנדרש, התובע לא
- 34 הוכיח תביעתו.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 21-06-67416

תיק חיצוני:

31. התובע ישלם לנתבעת הוצאות ההליך בסך 30,000 ₪ שישולמו בתוך 30 ימים ממועד מתן פס"ד

זה.

מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

המזכירות תמציא לצדדים ותסגור ההליך שבכותרות.

ניתן היום, י"ג אייר תשפ"ה, 11 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

שי שמואל, שופט

